

//

APELACIONI SUD CRNE GORE
Ksž br. 17/09
Podgorica, 9.2.2010.godine

U IME NARODA

Apelacioni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od sudije Radmile Mijušković, kao predsjednika vijeća, sudije izvjestioca Milivoja Katnića i sudija porotnika Vukote Radulovića, Dušana Lalovića i Bojane Otašević, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Maje Tošić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Vukčević Žarka, koga brani advokat iz Podgorice Dragana Vujović, zbog krivičnog djela - primanje mita iz čl. 220. st. 4. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Republike Crne Gore, nakon održanog pretresa dana 9.2.2010.godine u prisustvu zamjenika VDT CG Petra Kapucia, optuženog Vukčević Žarka i njegovog branioca advokata iz Podgorice Dragane Vujović, te nakon tajnog vijećanja i glasanja dana 9.2.2010.godine, donio je i javno objavio

P R E S U D U

Uvažava se žalba Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, pa se presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 9/09 od 28.4.2009.godine preinačava na način što se optuženi Vukčević Žarko iz Ulcinja, sa ličnim podacima kao u prvostepenoj presudi, oglašava

K r i v i m

Zato što je:

Dana 10. jula ~~1998~~ godine u Ulcinj, u svojstvu odgovornog lica - referenta za izdavanje pijeska u GP "Primorje" Ulcinj, primio poklon da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti na način što je od Djenčić Djeljaja primio 300 dinara u protivvrijednosti od 24,73 eura, pa mu je bez izdavanja otpremnice i plaćanja cijene isporučio 8m³ pijeska koji je utovaren na teretno vozilo marke "MAN" reg. broj BR 341-32 kojim se prethodno dovezao Djenčić Djeljaj iako je bio dužan da od istog naplati u korist računa preduzeća cijenu za ispručeni pijesak i izda mu otpremnicu,

- čime je izvršio krivično djelo - primanje mita iz čl. 220. st. 4 u vezi st. 1. KZ RCG,

pa mu sud primjenom navedene zakonske odredbe i odredbe čl. 5, 8, 33, 34, 41, 42, 43, 51, 52, i 53 KZ SRJ, i čl. 199, 202. st. 1. i 364. ZKP, izriče

USLOVNU OSUDU

na način što mu prethodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određuje da se ta kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine, od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Na osnovu čl. 199. i 202. st. 1. ZKP CG sud optuženog obavezuje da na ime stvarnih troškova krivičnog postupka plati iznos od 200 eura i troškove sudskog paušala u iznosu od 50 eura što ukupno iznosi 250 eura, a sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks br. 9/09 od 28.4.2009.godine optuženi Vukčević Žarko iz Ulcinja, a na osnovu čl. 363. st. 1. tač. 3. ZKP-a, ostobodjen je od optužbe kojom je bilo predstavljeno da je počinio krivično djelo - primanje mita iz čl. 220. st. 4. u vezi st. 1. KZ RCG.

Sledstveno takvoj odluci, a na osnovu čl. 203. Zakonika o krivičnom postupku prvostepeni sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavio Vrhovni državni tužilac - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i to iz žalbenog osnova bitne povrede određaba krivičnog postupka iz čl. 376. st. 1. tač. 11. ZKP-a, i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, a u žalbenom predlogu predlaže da Apelacioni sud CG uvaži žalbu te shodno odredbi čl. 385. st. 1. ZKP-a nakon održanog pretresa donese presudu kojom će optuženog Vukčević Žarka oglasiti krivim za krivično djelo koje mu se stavlja na teret i osuditi ga po zakonu, ili pak ukoliko nadje da nije počinjena bitna povreda određaba krivičnog postupka preinači pobijanu presudu tako što će optuženog Vukčević Žarka oglasiti krivim i osuditi po zakonu.

Apelacioni sud CG je u smislu čl. 382. ZKP-a, spise predmeta dostavio Vrhovnom državnom tužiocu na razmatranje i predlog.

Vrhovni državni tužilac je u aktu Klž br. 378/09 od 14.9.2009.godine predložio da se žalba Specijanog tužioca za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts br. 16/09 od 15.5.2009.godine uvaži.

Apelacioni sud CG je zakazao i održao sjednicu vijeća dana 2.2.2009.godine nakon čega je, a u postupku tajnog vijećanja i glasanja, našao da je žalba osnovana jer je posumnjao da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, odnosno posumnjao je u zaljučke koje je prvostepeni sud izveo iz utvrđenog činjeničnog stanja. Imajući u vidu

da se radi o ukidnom razlogu prvostepene presude, te da Apelacioni sud, u ovoj krivično pravnoj stvari, po drugi put odlučuje po žalbi, odlučeno je da se održi pretres pred drugostepenim sudom. Na pretresu koji je održan dana 9.2.2010.godine sud je u dokaznom postupku, a na saglasan predlog stranaka pročitao iskaz svjedoka Đenčić Đeljaja koji je ovaj dao u prethodnom postupku i na prethodnim glavnim pretresima. Pored toga pročitana je iskaz ovlašćenog predstavnika GP "Primorje" Ulcinj od 10.4.2008.godine, nalaz i mišljenje vještaka Barović Veljka, a izvršen je i uvid u dopis stečajnog upravnika preduzeća GP a.d. "Primorje" sa priloženom dokumentacijom i to izvodom iz sistematizacije radnih poslova i zadataka, rasporedno rješenje na ime optuženog sa izvodom opisa poslova i radnih zadataka prema izvodu iz sistematizacije, potvrdu MUP-a od 10.7.1998.godine o privremeno oduzetim predmetima od Đenčić Đeljaja te izvod iz kaznene evidencije za optuženog.

Izjašnjavajući se o optuženju i iznoseći svoju odbranu na pretresu pred drugostepenim sudom optuženi Vukčević Žarko je ponovio odbranu koju je iznio u prethodnom postupku i na prethodnim glavnim pretresima pa je tako izjavio da je u vrijeme koje mu se na teret stavlja kao izvršenje predmetnog krivičnog djela bio zaposlen u GP "Primorje" Ulcinj, a da je po rješenju o rasporedu na poslovima i radnim zadacima bio rasporedjen na poslovima i radnim zadacima referenta za pripremu i kalkulacije i šefa RJ (radne jedinice) "Zanatske završne radove". U stvarnosti je bio neka vrsta pomoćnog blagajnika, te nije imao neka striktna zaduženja, jer nije bilo nekog rasporda imajući u vidu da je firma bila pred stečajem i sa lošim poslovnim i finansijskim rezultatima. Kao i drugi uposledni i on je bio angažovan od slučaja do slučaja. U vrijeme koje mu se stavlja na teret optužnicom nadležnog tužioca pa i na dan 10. jul 1998.godine bio je lice koje je ispisivalo otpremnice i primalo novac za pijesak koji bi kupci tjerali sa deponije. Ove otpremnice koje je ispisivao jedan primjerak je predavao kupcu, a drugi bi zadržavao za sebe odnosno stavljao u dokumentaciju. Ove otpremnice nije bilo potrebno verifikovati od strane drugog lica izuzev njega, a sutradan je kopiju otpremnice predavao u sjedištu firme odredjenom licu. Iako je bio formalno (po rješenju) šef za završne radove kako preduzeće nije obavljalo te poslove po nalogu ovlašćenih direktora, odnosno u ovom slučaju po nalogu prinudnog upravnika obavljao je poslove izdavanja i prodaje pijeska na deponiji na način kako je to detaljno objasnio. Obavljajući ove poslove dana 10. jula 1998. godine licu po imenu Đenčić Đeljaj prodao je 8 m³ pijeske za iznos od 670,16 dinara, preuzeo novac i pospremio ga u blagajnu, a ovom licu dao otpremnicu broj P 1523. Istog dana, ali nešto kasnije, a bilo je oko 11,30 časova Đenčić Đeljaj je ponovo došao na deponiju pa je za 8 m³ pijeska platio samo pola cijene tj. 300 dinara. Iako je znao da licu Đenčić Đeljaju pijesak u količini od 8 m³ treba naplatiti po cijeni od 670,16 dina, te za isti pijesak izdati otpremnicu tako nije učinio, jer je odlučio da novac od 300 dinara zadrži za sebe i svoje kolege Ljajka Saima i Redžović Čazima, pa je 300 dinara podijeli na način što je za sebe zadržao 100 dinara, a njima predao 200 dinara. Ovako je postupio, jer se nalazio u vrlo lošoj finansijskoj i materijalnoj situaciji, sedam mjeseci nije primao platu. Zbog svega se kaje i izražava žaljenje.

Ocjenom izvedenih dokaza svakog posebno i svakog u vezi sa drugim dokazima, a potom ih dovodeći u vezu sa iznijetom odbranom optuženog na nesumnjiv način je utvrđeno sve kao u izreci ove presude.

Iz iskaza svjedoka Đenčić Đeljaja sud je utvrdio da je ovaj svjedok kao privatni autoprevoznik dana 10. jula 1998. godine u GP "Primorje" Ulcinj kupio dvije ture pijeska sa ciljem da isti preproda i tako zaradi. U toj firmi je i ranije dolazio pa je optuženog Vukčević Žarka i ranije dva ili tri puta srijetao, mada nijesu imali nikakav poslovni ili privatni aranžman. Kritičnog dana je u jutarnjim časovima došao da preuzme pijesak, isti je kupio i za to dobio papir odnosno otpremnicu. Tom prilikom mu je optuženi Vukčević Žarko predložio da mu proda još jednu turu pijeska pod uslovom da dodje isti dan ali ovog puta za polovinu cijene. Po sjećanju cijena prve ture (količine ture pijeska) je bila oko 600 dinara. Kasnije je odlučio da prihvati ovaj predlog, vratio se na deponiju, platio 300 dinara, a Vukčević je naredio da mu se utovari tura pijeska. Tom prilikom je od Vukčevića saznao da platu nijesu primali 6 do 7 mjeseci te da će novac koji mu je ovaj dao za drugu turu pijeska u iznosu od 300 dinara podijeliti sa svojim kolegama odnosno radnicima sa deponije. Prilikom utovara druge ture optuženi Vukčević Žarko mu nije davao nikakav papir odnosno otpremnicu već se služio otpremnicom od prethodne ture.

Iz sadržine iskaza ovlašćenog predstavnika GP "Primorje" Ognjena Jovovića sud je utvrdio činjenicu da je svjedok na mjestu stečajnog upravnika u GP "Primorje" postavljen rješenjem Privrednog suda od 18.4.2007. godine, te da se GP "Primorje" ne smatra oštećenom radnjama optuženog Vukčević Žarka zbog čega se i ne pridružuju krivičnom gonjenju.

Iz dopisa stečajnog upravnika od 22.4.2008. godine zajedno sa prilogima, a prije svega izvodom iz sistematizacije poslova i radnih zadataka, rješenja na ima Žarka Vukčevića o rasporedu za obavljanje poslova i radnih zadataka i izvoda iz opisa poslova i radnih zadataka sud je utvrdio da je optuženi Vukčević Žarko prema tadašnjem rasporedu, bio raspoređen na poslovima i radnim zadacima referenta za pripremu i kalkulacije i šefa radne jedinice "Zanatske i završne radove" te da je optuženi Vukčević Žarko, po opisu poslova i radnih zadataka bio dužan pored tačno navedenih poslova i radnih zadataka obavljati i ostale poslove i radne zadatke iz djelokruga referata odnosno odjeljenja čiji je šef, kao i ostale poslove i radne zadatke koje mu stavi u zadatak rukovodilac odjeljenja ili direktor preduzeća. Iz iznijetih dokaza sud je utvrdio da je optuženi Vukčević Žarko kao referent za izdavanje pijeska u GP "Primorje" između ostalog u okviru poslova i radnih zadataka koji su predviđeni za obavljanje u ovoj radnoj jedinici, vodio i evidenciju o prodatim količinama pijeska (dnevno, mjesečno i godišnje).

Iz sadržine potvrde MUP-a OB Ulcinj od 10.7.1998. godine o privremenom oduzimanju predmeta od Đenčić Đeljaja sud je utvrdio da je od Đenčić Đeljaja od strane pripadnika MUP-a oduzeta otpremnica br. P 1523 izdata od strane GP "Primorje" na ime Đenčić Đeljaja za 8 m³ na iznos od 670,16 dinara od 10.7.1998. godine.

Iz sadržine potvrde MUP-a CG OB Ulcinj od 10.7.1998. godine sud je utvrdio činjenicu da je od Đenčić Đeljaja oduzeto 8 m³ pijeska.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Barović Veljka sud je utvrdio da je ovaj vještak izvršio konvertovanje iznosa od 300 dinara na dan izvršenja krivičnog djela (10.7.1998. godine) te da je našao da je na dan izvršenja krivičnog djela 300 dinara po zvaničnom kursu iznosilo 48,38 DM ili 24,74 eura.

Analizom ovako izvedenih dokaza kako ličnih tako i materijalnih nesumnjiv je zaključak da je optuženi Vukčević Žarko dana 10. jula 1998. godine u Ulcinju u svojstvu odgovornog lica, a referenta za izdavanje pijeska na deponiji koja je poslovala u sastavu GP "Primorje" Ulcinj od Đenčić Đeljaja autoprevoznika iz Ulcinja primio poklon da u okviru svog službenog ovlašćenja, a koje je imao kao referent za izdavanje pijeska ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti. Optuženi Vukčević Žarko je bio dužan da kupcima, a što je bio i Đenčić Đeljaj, nakon prodaje pijeska i preuzimanja novca za isti, po utvrdjenoj cijeni izda otpremnicu koju je bio dužan prethodno sačiniti u dva primjerka, od kojih bi drugi zadržao za sebe i sa novcem predao odgovornom licu u upravi preduzeća, a što on nije učinio. Ovu svoju obavezu koja proizilazi iz poslova i radnih zadataka koje je obavljao kao službeno lice zaposleno u GP "Primorje" na poslovima referenta izdavanja pijeska optuženi Vukčević Žarko je jednom obavio dana 10. jula 1998. godine kada je za izdati pijesak Đenčić Đeljaju, a pošto je primio određenu cijenu u iznosu od 670,16 dinara izdao otpremnicu a drugi primjerak sa novcem smjestio u prostor preduzeća za to određen, ali na suprot tome u drugom slučaju, a istom licu i istog dana nije izdao otpremnicu i od njega nije preuzeo novac u iznosu od 670,16 dinara već je to sve propustio i omogućio Đenčić Đeljaju da bez otpremnice napusti krug deponije zašto je primio poklon od Đenčić Đeljaja u iznosu od 300 dinara, od kog novca je 100 dinara zadržao za sebe, a 200 dinara predao njegovim kolegama sa posla Ljajku Saimu i Redžović Čazimu.

Da je optuženi Vukčević Žarko dana 10. jula 1998. godine Đenčić Đeljaju kao autoprevozniku u ranim jutarnjim časovima izdao pijesak u količini od 8 m³ kubnih za koji pijesak mu je ovaj platio 670,16 dinara, a potom za izdati pijesak sačinio i predao otpremnicu br. P 1523 sud je utvrdio iz iskaza optuženog Vukčević Žarka te iskaza svjedoka Đenčić Đeljaja. Optuženi Vukčević Žarko je istog dana svjedoku Đenčić Đeljaju predao 8 m³ pijeska kojim prilikom nije sačinio otpremnicu niti preuzeo novac za prodati pijesak u ukupnoj vrijednosti od 670,16 dinara što je sud utvrdio takodje iz iskaza optuženog Vukčević Žarka i svjedoka Đenčić Đeljaja kao i iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima izdatim od strane ovlašćenog službenika MUP-a RCG. Da je optuženi Vukčević Žarko obavljao poslove referenta za izdavanje pijeska u GP "Primorje" Ulcinj sud je utvrdio iz iskaza ovog optuženog koji je na glavnom pretresu jasno iznio sudu da je određeno vrijeme prije 10. jula 1998. godine kao i tog dana po naredjenju prinudnog upravnika obavljao poslove referenta za izdavanje pijeska u GP "Primorje" i blagajnika što je podrazumijevalo i izdavanje odnosno prodavanje pijeska, uzimanje novca i sačinjevanje potrebne dokumentacije. Ovu činjenicu sud je utvrdio i analizom objektivnih okolnosti koje su vladale prije ovog događaja kao i za vrijeme samog događaja. Optuženi je i prije 10. jula 1998. godine, a u okviru poslova referenta za izdavanje pijeska u GP "Primorje" isti izdavao (prodavao) što je učinio i dana 10. jula 1998. godine kada je Đenčić Đeljaju uredno sačinio otpremnicu za izdati pijesak i od istog preuzeo odgovarajuću količinu novca. Stoji činjenica da je optuženi Vukčević Žarko formalno, a po rješenju bio rasporedjen na poslovima i radnim zadacima referenta za pripremu i kalkulacije i šefa radne jedinice "zanatski završni radovi" ali takodje stoji činjenica da je on, a što ni sam ne spori, a zbog stanja u preduzeću od strane prinudnog upravnika bio rasporedjen na poslovima i radnim zadacima referenta za izdavanje pijeska u GP "Primorje" i blagajnika. Prinudni upravnik je ovakav raspored mogao učiniti i to je sud utvrdio iz opisa poslova i radnih zadataka kako referenta za pripremu i kalkulacije koje poslove je po rješenju formalno obavljao optuženi

gdje izmedju ostalog se navodi da će referent za pripremu i kalkulacije obavljati i druge poslove i radne zadatke iz nadležnosti preduzeća ako mu to u zadatak da direktor radne organizacije koju funkciju je obavljao stečajni upravnik. Optuženi Vukčević Žarko je bio dužan da svakom licu koje kupi pijesak na deponiji njegovog preduzeća kao odgovorno lice referent za izdavanje pijeska-blagajnik izda otpremnicu pošto od istog preuzme novac koji odgovara cijeni i količini izdatog odnosno prodatog pijeska. Ova obaveza proizilazi i iz opisa poslova i radnih zadataka referenta za eksploataciju pijeska - blagajnika a koju dužnost je obavljao optuženi po naredjenju koje je dobio od prinudnog upravnika i gdje izmedju ostalog stoji da vodi evidenciju o prodatim količinama pijeska (dnevno, mjesečno i godišnje) što optuženi nije učinio u drugom slučaju kada je kupcu Đenčić Đeljaju izdao 8 m³ pijeska i kada od istog nije uzeo novac u protivuvrijednosti od 670,16 dinara niti mu je pak izdao otpremnicu, a što je sve bio dužan.

Imajući u vidu prethodno nesporno utvrđeno činjenično stanje ovaj sud je našao da su se u radnjama optuženog Vukčević Žarka stekla sva bitna (objektivna i subjektivna) obilježja krivičnog djela - primanje mita iz čl. 220. st. 4. u vezi st. 1. KZ RCG. Ovo krivično djelo izmedju ostalog čini i odgovorno lice u preduzeću koje primi poklon da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti. Primijenjeno na konkretan slučaj do nespornosti je utvrđeno da je optuženi Vukčević Žarko bio odgovorno lice u preduzeću GP "Primorje" Ulcinj, jer je od strane prinudnog upravnika dobio naredjenje da prije kritičnog događaja kao i u vrijeme izvršenja krivičnog djela obavlja dužnost referenta za izdavanje pijeska u GP "Primorje" - blagajnika (koja dužnost se još poistovjećuje u spisima predmeta i u odbrani optuženog i kao šef deponije). Optuženi je bio odgovorno lice upravo onako kako se to i definiše čl. 3. st. 2. KZ RCG gdje se navodi da se odgovornim licem smatra lice u preduzeću kojem je s obzirom na njegovu funkciju uložena sredstva ili na osnovu ovlašćenja povjeren odredjen krug poslova u upravljanju imovinom, proizvodnji ili drugoj djelatnosti, ili u vršenju nadzora nad njima. Po naredjenju prinudnog upravnika optuženom je povjeren odredjen krug poslova, a to je u konkretnom slučaju izdavanje (prodaja) pijeska, izdavanje otpremnica, preuzimanje novca, vođenje evidencije o tome kako dnevne tako i mjesečne i dr. Optuženi je dalje kao odgovorno lice primio poklon da u okviru ovog svog ovlašćenja ne izvrši službene radnje koje je morao izvršiti, a prije svega da od Đenčić Đeljaja preuzme odgovarajući novac za prodati pijesak, a potom istom izda otpremnicu čiju bi kopiju zadržao za sebe, a potom i predao u sjedište firme. Optuženi nije izvršio službenu radnju, a koju je morao jer je od Đenčić Đeljaja primio poklon od 300 dinara, a poklon je primio da bi propustio izvršenje službene radnje koju bi morao izvršiti. Primanjem poklona optuženi je i počinio ovo krivično djelo.

Optuženi je ovo krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, optuženi je bio svjestan da obavlja službenu radnju te je bio svjestan svih obaveza koje mora preduzeti u okviru službene radnje što je konačno i učinio kada je prvi put izdao odnosno prodao pijesak Đenčić Đeljaju. On je bio svjestan da prima poklon, a bio je svjestan i o prirodi neizvršenja službene dužnosti odnosno propuštanja da izda otpremnicu i uzme novac za prodati pijesak, a bio je svjestan da povodom tog propuštanja prima poklon od 300 dinara. Optuženi je dakle imao svijest o svim tim elementima i upravo je htio da primi novac što je i učinio u iznosu od 300 dinara na koji način je i počinio ovo krivično djelo sa direktnim umišljajem.

Imajući u vidu sve utvrđeno ovaj sud nije prihvatio odbranu optuženog koju je sam iznosio (materijalna odbrana) kao ni odbranu njegovog branioca (formalna odbrana) a koja je išla u pravcu tvrdnje da optuženi nije počinio ovo krivično djelo.

Imajući u vidu sve iznijete činjenice, a posebno činjenicu da je ovaj sud utvrdio da je optuženi Vukčević Žarko imao svojstvo odgovornog lica, a što je prvostepeni sud bio pogrešno utvrdio odnosno izveo pogrešne zaključke, ovaj sud je uvažio žalbu Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizama i ratnih zločina i preinačio prvostepenu presudu tako što je optuženog oglasio krivim za predmetno krivično djelo i za isto mu izrekao uslovnu osudu.

Prilikom donošenja odluke o krivičnoj sankciji koju treba izreći optuženom Vukčević Žarku sud je imao u vidu težinu učinjenog krivičnog djela, stepen krivične odgovornosti optuženog te i sve okolnosti predviđene čl. 41. KZ SRJ, a koje mogu biti od uticaja da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće) okolnosti. Tako sud je od olakšavajućih okolnosti našao da se radi o čovjeku neporočne prošlosti do izvršenja ovog krivičnog djela, porodičnom čovjeku, ocu dvoje djece, slabog imovnog stanja koji je djelo izvršio pritisnut teškom materijalnom situacijom i koji je nakon izvršenja krivičnog djela pokazao i izrazio kajanje kao i znatan protek vremena (12 godina) od izvršenja krivičnog djela. Otežavajućih okolnosti u konkretnom slučaju sud nije našao. Ocjenjujući intezitet društvene opasnosti krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim, sud je na osnovu utvrđenih konkretnih činjenica i okolnosti došao do zaključka da te činjenice i okolnosti nezavisno od opštih elemenata i obilježja, koje je zakonodavac uzeo u zakonu kod određivanja kazne za ovo krivično djelo, ukazuju da intezitet društvene opasnosti djela i učinioca, a onda i stepen krivične odgovornosti optuženog su takve da se svrha kažnjavanja (čl. 33. KZ SRJ) može ostvariti iako se kazna ublaži ispod njenog zakonskog minimuma. Sud je tako cijenio, jer je došao do zaključka da su olakšavajuće okolnosti takve da u svojoj ukupnosti predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti. U konkretnom slučaju ispunjeni su oba uslova i to prvi, da se u konkretnom slučaju radi o manje društveno opasnom djelu i drugi da se svrha kažnjavanja može postići i ublažavanjem ispod zakonskog minimuma. Pored iznijetog utvrđene olakšavajuće okolnosti posebno njihova brojnost i karakter su sud uvjerile da one djelu u konkretnom slučaju daju značaj manje društveno opasnog, te da se svrha kažnjavanja može postići izvricanjem uslove osude, te da nije nužno da se utvrdjena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci izvrši kako bi se postigla svrha kažnjavanja već da je dovoljno da kazna zatvora bude zapriječena pa je sud odredio rok provjeravanja u trajanju od 2 godine. Kako je sud ubjedjenja da se radi o pojedinačnom ekcesu u životu optuženog to je izrečena krivična sankcija potrebna ali i dovoljna radi ostvarivanja zakonom propisane svrhe izricanja krivičnih sankcija.

Sud je obavezao optuženog da plati troškove odbrane u iznosu od 200 eura koje je sud isplatio iz budžetskih sredstava braniocu po službenoj dužnosti kao i troškove sudskog paušala u iznosu od 50 eura, čija visina je određena s obzirom na težinu i vrijeme trajanja ovog krivičnog postupka. Po nalaženju ovoga suda optuženi može da zaradi i da plati ove troškove, a da pri tome sebe i one koji sa njim žive ne dovede u težak materijalni položaj.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE

Zapisničar
Maja Tošić, s.r.

Predsjednik vijeća-sudija
Radmila Mijušković, s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Crne Gore u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpravka presude (čl. 403. ZKP). Žalba se u navedenom roku dostavlja Višem sudu u Podgorici i to neposredno kancelariji suda ili se šalje redovnom poštom preporučenom pošiljkom, u kojem se slučaju dan predaje pošti smatra kao dan predaje sudu.